

31 Μαρτίου, 1992

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΛΕΝΑ Κ. ΣΤΑΥΡΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 729/90).

*Αναθεωρητική Δικαιοδοσία — Δικαστικός Έλεγχος — Επέμβαση
Δικαστηρίου — Το Δικαστήριο δεν ασκεί διοίκηση αλλά έλεγχο
της νομιμότητας των εκτελεστών πράξεων της Διοίκησης — Μόνο
όταν τεκμηριώνεται κατάχρηση εξουσίας επεμβαίνει το
Δικαστήριο στην ουσιαστική εκτίμηση της Διοίκησης.*

5

*Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Πλεονέκτημα —
Εκτέλεση καθηκόντων θέσης ανώτερης από αυτήν που κατέχει
υπάλληλος — Δεν αποτελεί πλεονέκτημα — Μέτρο κρίσης είναι η
επιτυχία άσκησης των καθηκόντων που ανατίθενται μέσα στο
πλαίσιο των καθηκόντων που ορίζει το σχέδιο υπηρεσίας.*

10

*Η αιτήτρια προσέβαλε με την προσφυγή της αυτή την απόφαση
των καθ' ων η αίτηση να προάγουν στη θέση Προϊσταμένης
Αδελφής το ενδιαφερόμενο μέρος αντι αυτής.*

15

*Η μοναδική ουσιαστική διαφορά μεταξύ των δύο υποψηφίων
ήταν ο χρόνος υπηρεσίας τους στον οποίο υπερτερούσε
καταφανώς το ενδιαφερόμενο μέρος.*

20

*Αποτέλεσε ισχυρισμό της αιτήτριας πως έπρεπε να αποδοθεί
διάφορη σημασία στις εμπιστευτικές της εκθέσεις από εκείνη τη
οποία αντικειμενικά είχαν, ενόψει των καθηκόντων που της είχαν
ανατεθεί.*

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

5 (1) Υπό το φως των υπηρεσιακών δεδομένων των υποψηφίων και του συνόλου των γεγονότων, η επιλογή του ενδιαφερόμενου μέρους ήταν όχι μόνο λογικά επικτική αλλά και φυσιολογική. Εκτός αν διαπιστωθεί οποιαδήποτε παρέκκλιση από τη διαδικασία για πλήρωση της θέσης, δε δικαιολογείται οποιαδήποτε επέμβαση με τη ληφθείσα απόφαση. Πρέπει να υπογραμμίσουμε ότι το Δικαστήριο δεν ασκεί διοίκηση αλλά έλεγχο της νομιμότητας (σε συνάρτηση με τους κανόνες για χρηστή διοίκηση) των εκτελεστών πράξεων της Διοίκησης. Μόνο όπου 10 διαπιστώνεται έκδηλη υπεροχή του αιτητή έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους το δικαστήριο υπεισέρχεται στην ουσία της επιλογής του αρμόδιου διοικητικού οργάνου. Τούτο είναι επιτρεπτό όταν η υπεροχή είναι έκδηλη και έχει αντικειμενική υπόσταση σε βαθμό που να 15 τεκμηριώνεται εξ αντικειμένου κατάχρηση εξουσίας.

20 (2) Ο ισχυρισμός της αιτήτριας ότι έπρεπε να αποδοθεί διάφορη σημασία στις εμπιστευτικές της εκθέσεις από εκείνη την οποία αντικειμενικά ενείχαν, ενόψει των καθηκόντων τα οποία της είχαν ανατεθεί, δεν τεκμηριώνει λόγο για επέμβαση με την επίδικη απόφαση. 25

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

30 Αναφερόμενες υποθέσεις:

HadjiSavva v. Republic (1982) 3 C.L.R. 76·

HadjiIoannou v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1041·

35 *Θωμά ν. Κεντρικής Τραπεζής Κύπρου και Άλλων (1991) 4(E) Α.Α.Δ. 4188·*

Χαραλαμπίδης ν. Δημοκρατίας(1991) 3 Α.Α.Δ. 414.

40 **Προσφυγή.**

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία το ενδιαφερόμενο μέρος προάχθηκε στη θέση Προϊσταμένης Αδελφής στον κλάδο Ιατρικών Υπηρεσιών, αντί της αιτήτριας. 45

Π. Παύλου, για την αιτήτρια.

Κ. Σταυρινός, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

Α.Σ. Αγγελίδης, για το ενδιαφερόμενο μέρος.

5

Cur. adv. vult.

Ο Δικαστής κ. Πικής ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. 10

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Η αιτήτρια και το ενδιαφερόμενο μέρος ήταν μεταξύ των τεσσάρων υποψηφίων που συστήθηκαν από την τμηματική επιτροπή για προαγωγή στη θέση Προϊσταμένης Αδελφής. Και οι δυο κατείχαν την οργανική θέση της Επόπτριας Θαλάμου από 1.12.83 και πληρούσαν τις προϋποθέσεις για ανέλιξη στην επόμενη βαθμίδα της ιεραρχίας. Σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις, τόσο η αιτήτρια όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος, είχαν σε πίστη τους εξαιρετική προσφορά στο νοσηλευτικό κλάδο των Ιατρικών Υπηρεσιών. Η μόνη ουσιαστική διαφορά μεταξύ τους αφορούσε το χρόνο της υπηρεσίας τους. Η υπηρεσία της Κατίνας Παπαχριστοφή, του ενδιαφερόμενου μέρους, ως αδελφής νοσοκόμας, άρχισε την 1.10.55, ενώ εκείνη της αιτήτριας πολύ μεταγενέστερα, την 1.4.70. Οι εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων, στις οποίες γίνεται ιδιαίτερη αναφορά στην απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, εκείνες των τελευταίων πέντε ετών πριν την προαγωγή (1985 - 1989), κατοπτρίζουν το επίπεδο της αξίας τους. Και οι δυο αξιολογούνται ως "Εξαιρετες", γενικά και ειδικά στις επί μέρους αξιολογήσεις με μόνη διαφορά ότι το ενδιαφερόμενο μέρος σε ένα από τα 12 στοιχεία κρίσεως στην έκθεση του 1985 βαθμολογείται ως "Λίαν Καλή". 35

Ο Γενικός Διευθυντής, με βάση τα κριτήρια που καθιερώνει ο νόμος, σύστησε για προαγωγή το ενδιαφερόμενο μέρος. Δε διαπιστώνεται οποιαδήποτε αντινομία μεταξύ της σύστασής του και των υπηρεσιακών στοιχείων των υποψηφίων. Συνεπώς θα μπορούσε εύλογα να αποδοθεί στη σύσταση η σημασία που κατ' επανάληψη αναγνώρισε η νομολογία, δηλαδή ως συστατικό στοιχείο 40

αξίας μείζονος σημασίας για την επιλογή του καταλληλότερου υποψηφίου.

5 Υπό το φως των υπηρεσιακών δεδομένων των υποψηφίων και του συνόλου των γεγονότων, η επιλογή του ενδιαφερόμενου μέρους ήταν όχι μόνο λογικά εφικτή αλλά και φυσιολογική. Εκτός αν διαπιστωθεί οποιαδήποτε παρέκκλιση από τη διαδικασία για πλήρωση της θέσης, δε δικαιολογείται οποιαδήποτε επέμβαση με τη ληφθείσα απόφαση. Πρέπει να 10 υπογραμμίσουμε ότι το Δικαστήριο δεν ασκεί διοίκηση αλλά έλεγχο της νομιμότητας (σε συνάρτηση με τους κανόνες για χρηστή διοίκηση) των εκτελεστών πράξεων της Διοίκησης. Μόνο όπου διαπιστώνεται έκδηλη 15 υπεροχή του αιτητή έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους το δικαστήριο υπεισέρχεται στην ουσία της επιλογής του αρμόδιου διοικητικού οργάνου. Τούτο είναι επιτρεπτό όταν η υπεροχή είναι έκδηλη και έχει αντικειμενική υπόσταση σε βαθμό που να τεκμηριώνεται εξ 20 αντικειμένου κατάχρηση εξουσίας (βλ. *HadjiSavva v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 76, και *Hadjiioannou v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1041).

25 Ο ισχυρισμός της αιτήτριας ότι έπρεπε να αποδοθεί διάφορη σημασία στις εμπιστευτικές της εκθέσεις από εκείνη την οποία αντικειμενικά ενείχαν, ενόψει των καθηκόντων τα οποία της είχαν ανατεθεί, δεν τεκμηριώνει λόγο για επέμβαση με την επίδικη απόφαση. Όπως και πρόσφατα επαναλάβαμε σε σχέση με την 30 αξιολόγηση των υπηρεσιών του προσωπικού δημόσιων οργανισμών, "Μέτρο κρίσης είναι η επιτυχία με την οποία ασκούν τα καθήκοντα που τους ανατίθενται μέσα στο πλαίσιο των καθηκόντων που ορίζει το σχέδιο υπηρεσίας." (βλ. *Θωμά ν. Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου* (1991) 4(Ε) Α.Α.Δ. 4188. Βλ. επίσης 35 *Χαραλαμπίδης ν. Δημοκρατίας* (1991) 3 Α.Α.Δ. 414).

40 Δεν έχει καταδειχθεί κανένας λόγος που να δικαιολογεί την ακύρωση της επίδικης απόφασης.

Η προσφυγή απορρίπτεται. Η επίδικη απόφαση βεβαιώνεται στην ολότητά της βάσει του άρθρου 146.4(α)

Πικίς, Δ.

Σταύρου ν. Δημοκρατίας

(1992)

του Συντάγματος. Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.